

K O B R A

KULTURNÍ OBČASNÍK REGIONÁLNÍCH
AUTORŮ

ČERVEN 2004 *** ROČNÍK V.*** ČÍSLO 6

Citát inspirující:

Český jazyk je jazyk provincie. Je to otázka jen několika desetiletí nebo možná dvou let, kdy čeští spisovatelé začnou psát anglicky. Jeden z důvodů bude, aby své knihy prodali, aby si dobře žili. Druhý, aby nebyli provinční. A třetí, že už je čeština vůbec nebude zajímat. Tak to bude, ale proč ne. Ze stejného důvodu začnou vycházet v Čechách i noviny v angličtině.

Jáchym Topol

Jsou dny, kdy motýli z nostalgie se zmrzlými
křídly sní o tom, kdy byli jen kuklami.
Jsou dny, kdy jablka popadaná po zemi
vzpomínají na svůj jarní šat, kterým světu
vyrazily dech.
Jsou stavy, kdy probíráš skutečnost a zjišťuješ, že
se v ní utápíš a přitom jsi ji bral za svůj
záchranný kruh.
Jsou lidé, kteří se zdáli být jinačí a nebo jsi na ně
pohlížel tak, jak jsi je spatřovat chtěl a když se
pak objevili v celistvosti, zabili v tobě něco
jednou provždy.

Pavel Herbrych

PÍŠŇOVÉ TEXTY A POEZIE

Zažil jsem literární soutěže, kde vedle klasické kategorie poezie byla i kategorie nová - písňových textů. Oba dva druhy mají k sobě velmi blízko, ale přece jenom se liší. Při jedné akci se dokonce spekulovalo, zda by autoři textů uspěli na soutěžích jako básníci. Kdosi jednou vyslovil otázku, zda byl Karel Kryl básník či spíše textař. Dokonce jsem slyšel názor, že kdyby se jeho tvorba recitovala, nebylo by to nic moc, ale ve spojení s hudbou, je jeho

tvorba dokonalá. Na druhou stranu vzpomeňme na výbornou Kainarovu poezii (např. Stříhali dohola malého chlapečka) či Floriánovu báseň Kdybych měl tolik životů (obojí se úspěšně prosadilo i jako písňový text).

Ale já jsem se chtěl dotknout jiné věci, napadla mě při poslechu písne populárního dívčího tria Black Milk. Sličné divy jistě patří k současným předním hvězdám populární hudby, ale zaposlouchali jste se do textů např. písne Sedmkrát? Asi jsem už staromilský a kožený, ale přece jenom se mně trochu stýská po textech Jiřiny Fikejzové, Jana Krůty, Jaroslava Wykrenta, Eduarda Krečmera či jiných klasiků. Vzpomínám na text písne Láska v podání Marie Rottrové a je mně smutno. Opravdu život se změnil, změnilo se i vnímání hudby mladou generací. Touha po anglicky zpívaných textech (doufám, že jim ti mladí rozumí), převaha hudební složky nad textem, to je jistě pochopitelné, ale myslím si, že hudba má dnes jeden z největších vlivů na mladou generaci (v porovnání s poezií zcela jednoznačně). Zatímco sbírku poezie si přečte jen pár nadšenců, písničky v rádiu poslouchá prakticky každý. A proto bych byl rád, kdyby i texty písni se vrátily blíž k poezii, aby i ony vychovávaly a podněcovaly fantazii mladých lidí a posluchačů vůbec.

Vím, že jednoduchý a mnohdy nic neříkající refrén písne se vryje do paměti mnohem dřív než složité čtyřverší. Mnohdy i české slabomyslné texty na zahraniční originály uspějí především díky výborné muzice (některé skupiny na tom postavily svůj repertoár), ale přece jenom bych se přimlouval za kvalitní český text. Občas si vzpomenu na vyprávění Miroslava Donutila, jak chtěl s přáteli udělat hvězdu z jakéhosi Rudy Kovandy, který zpíval texty typu (nebudu přesný): „Matka mně dala pět korun, šel jsem do města, koupit si bonbóny, ou já, ou já.“

Někdy mám pocit, že nejen Kovanda, ale i řada dalších úspěšných „star“ stále dokola opakuje stokrát ometá nic typu : Láska ta páska, ta každého zpráská! Závěrem dovolte otázku: Zkoušeli jste napsat text? Mimochodem Karel Váagner před časem vyprávěl, jak vznikla Duhová víla. Snažil se přemluvit paní Fikejzovou, ale ta jej odbyla slovy: Tak si text slož sám! a Váagner cestou domů (snad zmokl) napsal text, za který by se nemusel stydět renomovaný textař a jak to bylo dál, to už budete znát sami.

Václav

JIČÍNSKÉ POETICKÉ JARO

V pátek 21.května 2004 vypuklo v jičínské knihovně poetické jaro. V průběhu odpoledne přijížděli účastníci z různých koutů naší vlasti a dokonce ze Slovenska. Šestice literátů z martinského literárního klubu Mádokýš byla vedena pracovnící Turčianské knižnice Taťanou Sivovou. Dále přijeli zástupci různých klubů a spolků z Frýdku-Místku (Jiří Figura, Klub Petra Bezruče), z Liberce (Marek Sekyra, KAL), Plzně (Marek Velebný), z Chotěboře (Petr Musílek), Prahy (Zora Šimůnková, Pavel Veselý), ale i jednotlivci - Ivan Fontana z Prahy, Jarmila Maršálková z Drnovic, Simona Váchalová od Domažlic,

Lucie Popovičová z Horšovského Týna či Petr Kersch z Děčína.

V pátek se konalo neformální setkání autorů při zpěvu. V sobotu dopoledne potom proběhlo oficiální zahájení akce, při kterém se místostarosta Jičína Mgr. Richard Koniř (horní snímek) projevil jako zdatný literát. Zahájení se účastnila i ředitelka jičínské knihovny Mgr. Lidmila Košťálová (snímek vpravo). Následovalo představení jednotlivých spolků a autorů. V další části autoři nad mapou Jičína, dílem hořického sochaře Petra Veselého, hledali nejvhodnější místo pro čtení vlastních děl.

Odpoledne se skupinka poetů vydala vstříc jičínským pamětihodnostem. Akce skončila v restauraci U Anděla připitkem na česko – slovenské přátelství. (Další podrobnosti o akci v dnešní Kobře)

Václav

Účastníci Jičínského poetického jara 2004.

ZÁPIS ZE SCHŮZKY LISU

Dne 14. 4. 2004 v MěK Jičín, přítomni: Veselý, Franc, Jindra, Procházka, Zeman, Ciler, Herbrych, Zlatníková, Jebavá, Benešová, omluveni: Žantovský, Beranová, Eberlová

1. Jičínské poetické jaro

a/ Eberlová nedodala materiály, nemáme přehled o počtu účastníků, o tom kdo kdy přijede a kolik bude požadováno noclehů

Prochor převezme materiály od Moniky – podmínka pro další práci, pokud se to nepodaří, akci bude nutno odvolat. Tyto materiály Prochor setřídí a předloží na příští schůzce, která se bude konat za dva týdny (28.4.)

b/ Finanční záležitosti.

Od KÚ je slíbeno 10 000,- Kč na akci, na almanach nic. Předpokládáme získání dotace i od MěÚ. Tato je však zatím nejistá a je nutno doplnit požadované procento (30%) ke krajským penězům. Franc popř. dodá potřebné peníze k oněm 10 000 tak, aby byly splněny podmínky grantového řízení KÚ.

c/ Plakáty a další propagace

Budou se kopírovat A4 a A5. Roznesou je členové LISu dle svých možností. Výlep a kopírování zajistí Prochor. Plakát vytvoří Franc (do příští schůzky). Rozhlas – Benešová, NN – Žantovský, NJ – Prochor

d/ Program **PÁTEK** - Účastníci mohou do knihovny přicházet od 15 hodin

Občerstvení: káva, čaj (zajistil Franc), vody a jiné (zajistí Prochor), jednohubky (z peněz LISu nakoupí suroviny a připraví Benešová, Jebavá) ostatní – upečou, dodají jiné občerstvení – dle svých možností. Volná zábava .

Služba v knihovně: od 15 hodin: Prochor, Herbrych, Jebavá

Služba přes noc: Prochor, Herbrych

SOBOTA - Sraz LISu: v 8 hodin

Občerstvení (káva, čaj). Sraz účastníků: 9,00

Oficiální zahájení: 9,30 (Franc, Koníř - pozve Benešová, ředitelka knihovny)

Představování spolků, mapa (moderují Prochor + Eberlová)

12,00 – 13,00 přestávka, 13 hodin – odchod od knihovny

Představa odpoledne (zajišťuje Prochor): kašna před Studentským domem, vlakem do Valdic, V. lodžie, lipami na Čeřovku – přír. divadlo, Husovka, věž (recitace v mezipatře), náměstí, synagoga, park, obch. akademie, kolej, U našich. Doprovodné programy – V. lodžie, ZUŠ (Prochor)

Od 16 hodin bude zajištěn přístup do knihovny (Franc)- Služba v knihovně přes noc: Prochor, Herbrych - Místa U našich, popř. hudbu zajistí Prochor

NEDĚLE - Členové LISu se sejdou v 9 hodin v knihovně – úklid

Další úkoly: Benešová + ostatní, kteří mohou, fotografování
Jebavá: zodpovídá za kompletní podklady pro tisk - evidence (adresa, e-mail, představení spolku, práce). Po dohodě s Prochorem. Benešová: propagační materiály z MěÚ

2. Almanach

Náhradní řešení (nejsou peníze): Žantovský + Franc připraví skromnou publikaci (asi jako Čaj), kde budou představeny spolky + velice málo z tvorby (1 – 2 básně za každý spolek). Jiné návrhy (včetně řešení finančního pokrytí): předložit 28. 4. Prochor zajistí, aby spolky poslaly informace o sobě + práce (básně, velice krátká próza)

3. Ostatní

a/ 1. 5. od 19 hodin čtení Máchova Máje ve V. loďii (bližší informace Prochor, nebo na tel. 723439657)

b/ 7. 5. od 19 hodin literárně hudební večer v KD Dr. Max ve Vrchlabí

c/ Prochor informoval o konferenci K. Kraus

d/ Představení sbírky poezie s překlady D. Zlatníkové

e/ Poselství od Jaromily

f/ 11. 5. křest sbírky J. Jindry (viz. Kobra)

g/ hodnocení příspěvků P. Herbrycha

ZÁVĚR -Úkoly pro všechny jsou uvedeny v programu.

Nejdůležitější: **28. 4. 2004 je od 17 hodin v knihovně schůzka LISu, zde Prochor předloží přihlášky a přehled účastníků a Franc plakát.**

Zapsala: Benešová

ZÁPIS ZE SCHŮZKY LISU

Dne 28. 4. 2004 od 17 hodin, místo: Městská knihovna Jičín

přítomni: Benešová, Franc, Herbrych, Jebavá, Jindra, Procházka, Veselý, Zeman, Zlatníková, Žantovský, omluveni: Beranová, Zákoutská, Procházková

1. Pozvání

Jindra pozval na Poetický večer na Sboře, kde bude uvedena jeho sbírka básní Bělení prádla. Akce se koná 11. května 2004 od 19 hodin v domě Na Sboře v Turnově.

2. Statistická informace

Procházka informoval, že autoři poezie se dožívají průměrně nižšího věku než autoři prózy. Podle jeho informací by jakožto básník byl již mrtvým.

3. Kontrola mapy

Veselý představil vlastnoručně vyhotovenou mapu Jičina pro účely Jičínského poetického jara (JPJ). Byla upřesněna její výsledná podoba s fotografiemi významných míst.

4. Informace k JPJ

Procházka informoval, že účast potvrdilo 20 lidí, z toho 11 kusů ze Slovenska (Martin a Trnava), 14 lidí chce nocovat v hotelu (my hradíme jen 11) (zajistí Benešová), 4 účastníci spacáky v knihovně. Za ubytovací kapacity zaplatíme celkem 6 600 Kč. Pozvánky na akci jsou vyhotovené, kdo je má kam umístit, přihlásí se o ně u Benešové. Vyvěšení na výleповé plochy zajistí Procházka. Pozvánky v tisku: NJ (Procházka), NN (Žantovský).

Rozhlas: Benešová. Sponzorsky je žádoucí zajistit další potraviny a nápoje (zajistí Procházka, ale nekladou se překážky komukoli).

V pátek 21. 5. 2004 se sejdou členové LIS zajišťující organizaci v 15 hodin v knihovně.

V sobotu 22. 5. 2004 se sejdou členové LIS zajišťující organizaci v 8 hodin v knihovně. V 9.30 hodin přijde místostarosta Koníř. Bude následovat představení spolku včetně LIS. Mezi 10. a 12. hodinou bude dojednána trasa a závazky ohledně vystupování účastníků. Převaha vlakem do Valdic nebude pro nepříznivý jízdní řád realizována. Trasa je navržena zhruba následující: Fontánka u Studentského domu, Hus na Husově, Žižkovo náměstí (+ možnost otevření Valdické brány), park, křižovatka u MOA, synagoga (+ možné okruhy po Valdštejnově náměstí), zámek (1 nebo 2 nádvoří), rodný dům Karl Krause (Fortna), Jezuitská kolej a vše ostatní, co vyhotoviteli zápisu v informačním megashluku uniklo.

Neděle 23. 5. dopoledne dle potřeby úklid – bude dohodnuto v sobotu 22. 5.

5. Almanach z JPJ

Almanach bude ve zjednodušené podobě, formát A4, rozsah 24 -28 stran (zajistí Franc, Žantovský). Každý zúčastněný spolek bude mít k dispozici dvoustranu, prezentace musí být proto rozsahově minimalizovány.

Ve stanoveném termínu dodali koordinátorovi almanachu své příspěvky 4 členové LIS. Rozsahy prací se budou muset dořešit, stejně jako jakékoli další technické zásahy.

6. Závěrečné ustanovení

Ostatní informace, které nekolidují se zde uvedenými, lze čerpat ze zápisu ze schůzky LIS 14. 4. 2004

Konec schůzky byl v 18.30 hodin. Termín příští řádné schůzky LIS bude vyhlášen
Zapsal: Žantovský Ověřila: Benešová

*) Zápisy dubnových schůzek uveřejňuji sice s křížkem po funuse, ale aby byl pořádek ... Václav

ŘEKNI MI, CO ČTEŠ ...

Irena Dousková – Hrdý Budžes

(Vydalo nakladatelství Petrov v r. 2002, 166 stran, vydání druhé)

Řekl bych, že je to drobná, pohodová knížečka, se spoustou úsměvných historek, jejichž hlavní hrdinkou a zároveň vypravěčkou je malá, tlustá školačka Helenka, která vyrůstá v rodině s otčímem Pepou Brd'ochem, maminkou Kačenkou Součkovou a malým nevlastním bratříčkem. Její otec Freistein žije v emigraci. Helenka vnímá socialistickou realitu, kterou je obklopena, svýma dětskýma očima a zároveň přemítá i o názorech a postojích svých rodičů, kteří právě nepatří mezi žhavé a oddané stoupence budování komunismu. Oba jsou herci v místním divadle a aby si udrželi angažmá musí čas od času zahrát roli např. ve hře Hanba Americe, což je zvláště aktuální, oslavuje – li se x-té výročí VŘSR.

Helenka objevuje svět se všemi jeho paradoxy a propletení vztahů, které jsou tak dobrodružné a duhově barevné jako např. osud ing. Rarocha, známého Helenčiných rodičů, jenž se společně s nimi jeden večer opije, protože slaví narození syna, aby se na druhý den oběsil, když zjistí, že je to malý černoušek. Protože se maminka Kačenka odmítá více angažovat v politicko – společenském kvasu tehdejší doby a dokonce pohrdne možností stát se členkou SSM, dostane vyhazov z divadla, podobně jako pár jejích kolegů, což ovšem Helenka prožívá se značným odstupem, neboť se stala jiskříčkou a společně se svými spolužáky a pionýrskou vedoucí Andělou podnikají výlety do okolí, jdouce po stopách partyzánů ...

Kačenka přihlásí Helenku i s malým bratříčkem do filmového konkursu, což téměř vyjde, nebýt toho, že malý buřtík v samotném finále zarecituje básničku od Alexandra Bezymenského – O sovětských vojáčkách, což natolik popudí režiséra (skrytého oponenta režimu), že neuspějí, a tak se vrací zpět do Ničina, kde bydlí. Zde nedávno instalovali bronzovou sochu urostlého horníka, což společně se sochami V. I. Lenina a Klementa Gottwalda vytváří úžasně inspirativní kolorit pro děti, které kolem nich chodí v lampiónovém průvodu, který se koná vždy při příležitosti oslavy VŘSR, což je fajn, protože se druhý den se nemusí do školy, jelikož se v místním kině většinou promítá pásmo sovětských filmů nebo český film Anna proletářka.

Před lampiónovým průvodem se též recitují básně a Helence připadá úplně nejlepší ta O hrdém Budžesovi, což musí být někdo tak statečný jako Julius Fučík nebo Maruška Kudeříková, a tak sama sobě slíbí, že musí být taky tak silná a odvážná a zodpovědná jako on, což se jí střídavě daří a nedaří, zvláště, když jde o sladkosti od babičky v Zákopech.

Knížku doporučuji těm, kteří si chtějí trochu oprášit svoje dětské vzpomínky na časy, kdy jsme všichni společně slavili výročí Vítězného února, potkávali na ulicích příslušníky SNB či kupovali v drogerii ve voňavých kazetách mýdlo

Elida s kolínskou vodou nebo voňavku Živé květy a poslouchali agitky typu Hrdý, buď že's, kterým jsme nerozuměli, podobně jako Helenka slovům proletář či bolševik...
Milan Čiler

DOVĚTEK

Shodou okolností, když jsem chystal do Kobry příspěvek Milana Čilera o knize Hrdý Budžes, vyšel v příloze Práva SALON (č.370, 3.června 2004) rozhovor s Irenou Doskovou a ukázka z dosud nepublikovaných rukopisů Já píši Vám. Rozhovor se týká především výše citovaného díla a především pak vystoupení Báry Hrzánové, představitelky hlavní role Helenky ve stejnojmenné divadelní hře, při udílení Cen Thálie. Oceněná herečka v Národním divadle pronesla výrok, proti kterému se ohradil i ruský velvyslanec a byla i u výsledku. Na Irenu Douskovou bylo podáno také několik trestních oznámení, ale zatím u výsledku nebyla. Co vy na to LISáci?
Václav

VÍTE,ŽE ...

- v Nových Novinách vyšel v pátek 14.května článek Martina Žantovského Setkání literátů se uskuteční pod názvem Jičínské poetické jaro,
- ve středu 19.května vyšel v Novinách Jičínska článek Slovenské a české verše zazní krajem (autor iva) jako pozvánka na akci LISu,
- v pátek 21.května vyšel v hrálovéhradecké příloze MLADÉ FRONTY DNES článek Básně v ulicích Jičina (autor van) jako upoutávka na Jičínské poetické jaro,
- v časopisu Světlik (Svět libereckých knihoven, květen-červen 2004) je uveřejněn článek Marka Sekyry Japonská haiku a česká nehaiku, kde se píše mimo jiné o Monice Eberlové jako porotkyně soutěže,
- v pondělí 24.května vyšel v královéhradecké příloze MF DNES článek o Jičínském poetickém jaru V Jičíně bylo poetické jaro, ulicemi zněly básně (autor van). Článek byl doplněn fotografií z akce,
- v pátek 28.května byla v Nových Novinách uveřejněna fotografie Jiřího Němečka s popisem Martina Žantovského Jičínské poetické jaro.
- ve Vlastě č. 23 (2.června 2004) vyšel článek Jak se žije z minima?, kde je jednou ze tří zpovídáných účastnic Renáta Šťastná se svým synem Ondrou (u článku je i foto).
Václav

POETICKÝ VEČER VE VRCHLABÍ

V pátek 7. května jsme opět vstoupili do tajemného světa „továrníkovi vily“ Dr. Maxe kousek za Vrchlabím. Vejdete-li pomyslnou branou, pocítíte genius loci tohoto místa. Vila s oprýskanou fasádou vprostřed neupraveného jakoby parčíku, jenž kdysi asi sloužil k romantickým procházkám. Kolem domu hromada harampádí – staletí, jenž odhozeno tu jest bez povšimnutí, tolik příběhů, lidských tužeb a snů, nad nimi obraz Tyrše drží „ochrannou ruku“. U vstupních dveří na těžkém pevném řetězu smutně polehává obrovské psisko Max, jehož oči vypráví. Jakoby srostlý s domem, neodmyslitelný, umocňuje fantazii, která člověkem na tomto místě proudí.

Čas pozbývá tu dnešního uspěchaného smyslu, plyne pomalu, téměř neměnný, snad že stojí jako voda v tůni. Tedy ani začátek večera zpožděný o dvě hodiny nepřišel tu proti mysli. Útulný menší sál, tlumené osvětlení, několik stolků se židlemi, pár nadšených pořadatelů pobíhajících kolem pódia. Zvukař dávno po plánovaném začátku přišel nazvučit Alternativní orchestrální duet NEKOZES Tomáše Sopouška a Honzy Veselého - který byl též hlavním pořadatelem a také průvodcem celého večera. Žádný spěch, vždyť tento večer je večer poetů.

Básníci, prozaici sjeli se různorodí, přivezli sebou i duše spřízněné. Pro každého měl v kapse Honza Veselý 3 zkoumavé otázky. Odpovědi někdy byly překvapující, jindy inspirující. Každý poetik měl sebou i svůj nejlepší vtíp. Večeru nechyběla legrace a hlavně pohoda. Texty písni hudebního dua NEKOZES rozechvívaly duše přítomných dívek a žen. Mistry politická poezie Gustava Marenčáka vtípně vystihla dnešek, povídka Zory Šimůnkové jak to vlastně s tím bohem a stvořením lidstva bylo, rozesmála účastníky poetického zájezdu a mnohým konečně otevřela oči. Nezapomenutelný byl přednes básní Edy Veselého, který fascinován vlastními verši, v zajetí svých světů v básních ukrytých, recitoval i dávno po skončení až únavou uvízla mu slova v ústech. Také smutné, opuštěné sluchátko Pavla Veselého našlo si místo mezi účastníky stejně neomylně jako jeho zajímavý příběh o kominickém štěstí. Jakub Kadlec se toulal ve verších se svými láskami kdesi Petřínem a naplňoval srdce něhou nejen té své lásce, jenž seděla v hledišti. Nakonec veselé překvapení pro všechny byla tvůrčí dílnička hudebního dua NEKOZES s publikem u písničky Nekoze et je bihane, jejíž smysl člověk marně hledal.

Noc končí, svítá....snad zase někdy Vrchlabí nás přivítá.

Více na www.blueworld.cz , tuším sekce literární nástěnka.

Monika

Elena Lacková – Narodila jsem se pod šťastnou hvězdou

Již v predešlých KOBŘÁCH jsem se věnoval romské literatuře a možná, že si vzpomenete na jméno Elena Lacková. Právě tato žena, která se narodila v roce 1921 ve Velkém Šariši je jednou z nejznámějších a vlastně prvních romských autorek, i když psala především slovensky a teprve časem se propracovala k tvorbě ve svém rodném jazyce. Kniha, která vyšla teprve po mnoha peripetiích, není románem či povídkovým souborem, je to vzpomínání na jeden nelehký život. Předmluvu napsala Milena Hübschmanová (bude vystupovat na Šrámkově Sobotce v pondělí 5.července), spoluautorka, to ona přivedla Elenu Lackovou k myšlence uložit všechny zážitky na papír formou knížky. Celé dílo vznikalo osm let, ale je dobře, že vzniklo, neboť o to, co usilovala v životě romské komunity Lacková na počátku 50.let, není samozřejmostí ani dnes na počátku 21.století.

Elena Lacková je v knize přirovnávána k hvězdě naděje, která vyvede romský lid z bludného kruhu nepochopení mezi Romy a gádži. Napsala první romskou hru, sama ji s příbuznými nacvičila a jezdila s ní po celé republice, jako první žena vystudovala vysokou školu, a to už byla babičkou. Prožila těžká léta 1.republiky na východním Slovensku, nacistickou okupaci, stala se osvětovou pracovnící a jezdila mezi svými Romy, kde byla přezdívána „partyzánkou“. S manželem, který ne vždy chápal její práci, žila i na Kladně a Ústí nad Labem, poznala nejruznější prostředí, úmrtí a nemoc svých dětí. Přes všechny zkoušky života v závěru svého vyprávění píše: *„Kdybych se mohla narodit ještě jednou, chtěla bych se znovu narodit jako Romka, chtěla bych žít tak, jak jsem žila, a dělat to, co jsem dělala. Doufám, že se mi, než umřu, podaří udělat ještě něco dobrého pro Romy a pro lidi vůbec.“*

Celá kniha je nesmírně zajímavá a je těžké z ní vybrat několik pasáží. Teprve při čtení jsem si uvědomil, jak málo víme o životě Romů, jak někdy ani dost dobře nemůžeme chápat jejich motivy, stejně jako oni nechápu naše. Na dokreslení jsem se pokusil přece jenom vybrat několik ukázek.

Na str. 47 Lacková popisuje „léčebné“ metody jejího dětství: *„Nevěděli jsme, co je doktor. Jednak nebyly na doktora peníze ... Stará Romka je lepší než doktor (to říkali i sedláci) ... já měla skoro každý rok zápal plic. Léčili mě hnojůvkou. Vyždímali čerstvý kravinec nebo kobylinec do mléka, svařili to a já to musela třikrát denně pít. Bylo to hnusné, ale pomáhalo to.“*

Na str. 77 Lacková vzpomíná na školní léta: „Začala jsem chodit do první třídy a vůbec jsem se neučila. Učitelka nás cikánské děti posadila do poslední lavice. Lavice byla pro čtyři a nás v ní sedělo sedm. Učitelka si nás nevšimla a my jí taky ne ... Za nějakou dobu moje maminka zjistila, že sice do školy chodím, ale že vůbec nic neumím. Rozzlobila se, došla za ředitelem, aby zjednal pořádek. Příštího dne si mě učitelka poprvé všimla. Tak ty se chceš učit? Zeptala se udiveně ... učitelka mi půjčila slabikář a začala se mi věnovat ... do školy jsem chodila jenom v zimě, protože na jaře a na podzim jsem pracovala na poli u sedláků ... knížky jsem neměla, ale chodila jsem do školy dřív a půjčovala jsem si je od slovenských dětí. Nejdříve se ode mne odtahovaly, ale pak se stalo, že učitelka začala před celou třídou číst mé slohové úlohy jako nejlepší, a děti si mě oblíbily.“

Ale asi nejvíce na mě zapůsobilo vyprávění Lackové, kdy ona sama si odpovídá na jednu z nejpalcivějších otázek (**Nane barvalo oda, kas hin, al'e oda, so džanel!** – *Bohatý není ten, kdo má, ale ten, kdo zná!*), která podle mne vede k nápravě celé řady věcí (viz str. 209):

„Už chápete, proč s vámi zacházejí jako s onucema? Protože nemáte vzdělání! Protože neumíte číst a psát! Posíláte vůbec svoje děti do školy?“

Doporučuji všem nám , gadžům, přečíst si knihu Eleny Lackové, ale především bych ji doporučil k přečtení všem Romům, neboť dává odpověď na celou řadu palčivých otázek, je návodem k tomu, jak lze žít společně v jednom státě bez zbytečných předsudků. Zároveň dokazuje, že cesta k vzájemnému porozumění je zdoluhavá a neexistují jednoduchá šablonovitá řešení, ale ...

Ko džanel avredženen bachtalen te kerel prindžarel s'oda bachtalo te jel !
(Opravdové štěstí pozná ten, kdo umí jiné lidi učinit šťastnými!)

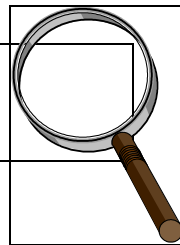
Václav

Jičínská knihovna se prezentovala na počátku května v Praze na veletrhu Svět knihy. V rámci programu vystoupil maskovaný Prochor jako tajemný pan X. Poznáte koho představoval?

(Prochor = J.Š.Kubín)

LIS POD LUPOU aneb SEDM PÁDNÝCH (či pádových) OTÁZEK

Tentokrát s:
Monikou EBERLOVOU

Boženy Němcové a spousta dalších pohádek z nejrůznějších koutů světa. Později Foglarovky a všechno možné o válce a historii.

1) Jaká jsi byla v dětství čtenářka a co jsi četla?

Naučit se číst byl pro mě objev velmi užitečný, neboť jsem mohla konečně sama číst všechny dostupné knížky, aniž bych kohokoliv obtěžovala, aby mi předčítal (stejně u toho taťka většinou usnul dřív než já). Můj svět byly Andersenovy pohádky, pohádky

2) Kdy jsi poprvé zkusila napsat báseň či text a co to bylo?

Mým prvním pokusem byla určitě pohádka (měla jsem moře inspirace z předčtených knih a ta musela ven) a bylo to ve chvíli, kdy jsem se naučila psát.

3) Jaké byly první literární úspěchy?

Soudím, že pořád lepší než ty současné, neboť v dětství mi kdesi otiskli pohádku a na střední škole jsem byla třetí v jakési okresní soutěži poezie na téma drogy, závislost, alkohol.

4) Čeho bys chtěla v literatuře dosáhnout?

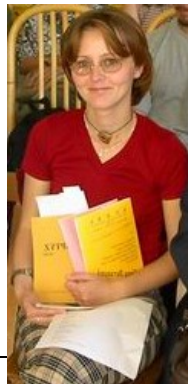
Napsat knihu, podle níž by se natočil film nebo scénář k filmu nebo třeba otextovat muzikál, jako se to v současné době daří jedné mé kolegyni nebo něco úplně jiného, to přinese čas a nebo taky ne .

5) Máš jako čtenářka a autorka svoje literární vzory?

Četla jsem knihy, které ve mně zanechaly hlubokou stopu, ale že bych měla nějaký literární vzor, to se říci nedá. Možná by to mohl být ten, jehož knihu budu schopna přečíst alespoň dvakrát.

6) V kterou denní či roční dobu nejvíc píšeš a máš při psaní nějaký obvyklý rituál?

Rituály netrpím, asi nejvíc píšu na podzim a v zimě. Oteplí-li se a sluníčko svítí, nemohu zůstat sedět v klidu, mám spoustu jiných aktivit. Ale podzim či zima, je ten správný čas na rozjímání a psaní. Denní doba je odvislá od nálady.

7) Představ si, že budeš jmenována ministryní kultury. Co bys udělala jako svůj první krok?

Asi bych si po příchodu do kanceláře uvařila teplý čaj, možná rozbalila buchty od mamky a pozvolna se začala seznamovat s reálným stavem resortu.

Z TVORBY MONIKY EBERLOVÉ

NOC NAD ZEBÍNEM

Mlha pode mnou propouští jen
hvězdy umělé
jak neuspořádané a matoucí jsou
a přec každá o svém místě ví
prosvěčující tmu zbloudilou
ukazující cesty zpozdlým
poutníkům
jenž halí mlha s tmou
na vrcholku kopce nejvyššího
pohled do nekonečného kraje
prostoupeného temnotou
jak propast bezbřehá a bezedná
rozprostírá se všude kol
neznámá síť prožitků lidských
svádí vkročit pro poznání
lidských duší a snů příštích
však zrádnost sama odpuzuje
rozum střízlivý
a tak radš stojím kousek vedle
neb svedla by mě hloubka nemá
krásná a tajemná masa nicotnosti
konec života pocitů hluchých

rozplynutí touhy jak tvrdý kámen
zaduní
o dno svůdné prázdnoty.

POUŠŤ

Nikdy nekončící pláň pískové
Nádherná krásu krajů dalekých!
nepromluvíš slovo nicotné
jen zrnka smrti převalují se.

Zrádná samoto hřejivých dnů
všude stejná a přec,
neustále měnící se
jen vítr smí hladit zlatých
vlasů tvých kadeře zvlněné,
v nichž se člověk lehce utopí
byť vyprahlý, usušený troud
je smrti stále blíž
opojen dokonalou krásou tvou.

Zrnka písku jak slunce třpyt
poskakující na hladině vodní
blázní v člověku touhu pít

SOUTĚŽ O FILMOVÝ NÁMĚT - DĚLEJTE SCÉNY !

Každý, kdo měl sen, že se jednou stane filmařem, si ho teď může splnit. Stačí se zaregistrovat na www.delejtesceny.cz (najdete tam i další informace), poslat do soutěže nápad na film a čekat, jestli se zalíbí "profíkům". Oskar dává talentovaným lidem možnost vyjádřit se. Tentokrát prostřednictvím filmového plátna! Každý, kdo udrží pero v ruce, může poslat svůj filmový námět do soutěže "Dělejte scény!", která začíná dnes a skončí 4. července.

Námět, který se bude nejlépe líbit odborné porotě složené z předních českých producentů a režisérů, převede na filmový pás některé ze slavných jmen současné české kinematografie. Ale protože hodnotit, která filmová povídka je nejlepší, bude zapeklitý oříšek, Oskarova filmová porota vybere i šest dalších námětů a ty se stanou předlohou pro krátké filmy. Jediným omezením pro tvůrce je délka - námět by měl mít maximálně tři strany.

"Chceme dát příležitost všem lidem, kteří si myslí, že by se mohli prosadit ve světě filmu," říká Igor Přerovský, viceprezident pro značku a komunikaci. "Netýká se to přitom pouze lidí, kteří nám pošlou námět, ale také studentů filmových škol, kterým dáme možnost podílet se na přípravě krátkých filmů pod dohledem zkušeného producenta," dodává Igor. Vítěz celé soutěže dostane honorář 77 777 korun. Autoři dalších námětů dostanou digitální videokamery v hodnotě 20 tisíc korun.

"Vedle toho, že jsme přišli s námětem soutěže, se budeme samozřejmě podílet i na nákladech na celovečerní film i na natočení krátkých filmů. Naším cílem je otvírat lidem možnosti, ke kterým by se jinak nedostali," vysvětluje Přerovský.

Smůlu mají ti, na základě jejichž námětu nebo scénáře byl již zfilmován a uveden do distribuce jako celovečerní film nebo jehož uvedení do distribuce lze očekávat. Pro ně jsou dvě soutěže zavřené. Pochopitelně ostrouhají také zaměstnanci Oskara a firem, které soutěž spolu s ním připravují. A pro jejich rodinné příslušníky to platí rovněž.

Námět by neměl propagovat závislost na toxických látkách či násilí. Do finále také nepostoupí horor ani sci-fi. (Monika podle www.delejtesceny.cz)

NEUTRÁCEJTE PENÍZE ZA KNIHY, NAPIŠTE SI KNIHU SAMI

Krajská vědecká knihovna v Liberci vyhlašuje literární soutěž na téma „knihá“. Příspěvky (povídky, básně, fejetony...) v elektronické podobě v rozsahu maximálně tří stran (Word, font Times New Roman, velikost 12) posílejte s označením hesla NAŠE KNIHA do 30.září 2004 na adresu : Krajská vědecká knihovna v Liberci, K.Trojanová, Rumjancevova 1362/1, 460 53 Liberec. Kniha by měla vyjít koncem roku 2004 nebo na počátku roku 2005. Autoři uveřejněných prací získají autorský výtisk zdarma. (podle Světlíku Václav)

POLOČASY

Jsou lidské činnosti a přírodní jevy, kdy doba trvání a její poločas je přesně znám, definován nebo determinován. Podle zákonů jaderné fyziky je poločas rozpadu radioaktivních částic vymezen jako doba, za kterou se rozpadne polovina přítomných částic daného radionuklidu; tato materiálová konstanta trvá od zlomků sekundy až po tisíce let. Nejoblíbenější a nejrozšířenější míčová hra, fotbal, je v základní části rozdělena na dva poločasy po pětadvaceti minutách, kdy hráči mají podat výkon, aby své fanoušky potěšili a výsledkem přesvědčili sponzory o správnosti vložených finančních prostředků. Mezi českými vězni je půlka výrazem pro možnost podmíněného propuštění z po odpykání poloviny vyměřeného trestu za méně závažné trestné delikty, jestliže se zcela podřídili přísnému vězeňskému režimu, který spolehlivě okleštil jejich některé občanské a osobní svobody. Pololetky v časech mé povinné školní docházky byly ohraničeny prvním únorovým týdnem, ale už dávno byly nahrazeny jarními prázdninami, které kolují v klouzavých termínech mezi okresy tak, aby si všechny děti mohly užít zimních radovánek. Ale s určitostí nevím, zdali se můj poločas bytí přehoupnul do další poloviny. Řečeno známým filmovým citátem - to neřeším, ani po tom nepátrám. Žiju a děkuju za každý nový den. 17. 01. 2004 JANOVA

PUSTÝ OSTROV

V novinovém rozhovoru mě zaujala otázka pro V.I.P. osobu, co by si s sebou vzala na pustý ostrov. Dočetla jsem vtípnou odpověď a zamyslela se nad tím, čím bych se vybavila já. Určitě bych si vzala optimistickou zarputilost, abych se mohla opájet snem, že pobyt na ostrově dozajista přežiju stejně jako Tom Hanks ve filmu Trosčník, i když k filmovému příběhu bych měla určité výhrady. Dále bych si vzala rozum do hrsti, abych mohla vyřešit všechny mezní situace, kterých by určitě nebylo málo. Přes všechna protivenství a nedorozumění bych určitě nezapomněla na svého muže Toma, který pro mě představuje docela slušnou jistotu, že život v pustině přežiju. Jeho pesimismus mě dovádí na pokraj hluboké propasti, nad níž mám pocit, že jen skokem se mohu vykoupit, protože lepší rychlá smrt než neustále pochybnosti. Pokud bych se chtěla vrátit do civilizace, vím, že bych musela dostat z hlavy i ty nejšílenější nápady vedoucí k vybudování záchranného systému, který by ON domyslel, dotáhl a za pomoci primitivních nástrojů, praktických znalostí matematiky a jiných přírodních věd realizoval, abychom ostrov po čase ve zdraví opustili. Na úplný konec bych si přibalila letitou pudřenku zdobenou jantarem s malým kovovým zrcátkem, osvědčeného pomocníka pro krásu, oheň a signalizaci. 25.1.04 JANOVA

ČEŠTINA aneb DRUHÉ NÁRODNÍ OBROZENÍ

V minulém čísle KOBRY mě zaujala úvaha autorky JANOVA Konečně jaro, především pasáž věnovaná vymírání jazyků. Pro připomenutí si dovoluji citovat:

Je pozitivní, když se mohou i vztahy k lidem nahradit novými, ale smutné je, když něco zmizí definitivně a bez náhrady. Jak už jsem předeslala v jedné své elektronické zdravotní zprávě, bylo zveřejněno, že v Homérově době prý bylo na světě 12 tisíc jazyků, v Kristově době 10 tisíc, ale vlivem globalizace zmizí každých deset až čtrnáct dní jeden jazyk navždy. Vědci odhadují, že do konce století jich vymře celá polovina z dnešních 6500. Zanikne nejen jazyk, ale i jedinečná a neopakovatelná kultura a dědictví předků. Obávám se, že globalizaci bude skutečně vyhovovat jeden jediný globální národ, vykořeněný a zbavený jakékoli tradice a kultury, neboť monopol na lidi bude asi tím pravým ořechovým, co světovému kapitálu bude vyhovovat.

Dovedete si představit, že skutečně zanikne čeština? Já jsem si při čtení květnového úvodníku vzpomněl na dávný rozhovor Jáchyma Topola pro literární přílohu Práva Salón (nevím přesně, ale někdy v roce 2003), kde píše (viz inspirující citát KOBRY 6/2004), cituji:

Český jazyk je jazyk provincie. Je to otázka jen několika desetiletí nebo možná dvou let, kdy čeští spisovatelé začnou psát anglicky. Jeden z důvodů bude, aby své knihy prodali, aby si dobře žili. Druhý, aby nebyli provinční. A třetí, že už je čeština vůbec nebude zajímat. tak to bude, ale proč ne. Ze stejného důvodu začnou vycházet v Čechách i noviny v angličtině.

Topol ve svém rozhovoru reaguje na celou řadu otázek, např. jej mrzí odtržení Slovenska a nedokáže si představit, že by měl psát v jiném jazyce než je čeština, ale na druhou stranu vidí některé problémy, související s malým českým trhem, srovnává jej s Polskem, které je, co do počtu obyvatel, čtyřikrát větší.

Existuje recept na to, jak českou literaturu zachránit, aby nebyla převálcována těmi komerčními překlady, kde kvalita je mnohdy nahrazována kvantitou a dobře promyšlenou reklamou? Vzpomínám si na naše dávné setkání s Josefem Hiršalem, který říkal, že čeština má sice nevýhodu v malém počtu čtenářů, ale na druhou stranu měla po dlouhá léta jednu výhodu: celou řadu kvalitních překladů zahraničních autorů do češtiny. A tady myslím, že existuje určitá paralela a šance, tj. překlady českých autorů v zahraničí, ale ruku na srdce, kolik současných našich autorů je překládáno a čteno?

Musíme si uvědomit, že Evropa si před námi nesedne na zadek, ale na druhou stranu se přimlouvám za zachování původní české literární tvorby, třeba jen ve 20. století dala česká literatura světu z těch nejvýznamnějších nositele

Nobelovy ceny Jaroslava Seiferta či Karla Čapka. Je na co navazovat a měli bychom si zachovat své literární vzory. Protože pokud opustíme onen specifický český pohled na svět a začneme se přizpůsobovat světovosti, možná pronikneme na zahraniční trhy, ale mám strach, že se tam rozpustíme jako kapka v moři. Možná budeme světoví, ale já si myslím, že smyslem literatury je mimo jiné představovat svoji zem, svůj národ světu, své zvláštnosti, svoji kulturu. Vzpomeňme na Čapkovu „Chválu řeči mateřské.“

I když si někdy např. ve veřejné dopravě připadám, že současná „hovorová čeština“ vypadá následovně: „Dneska jsem out. Management krachnul. Chtěl jsem na casting, ale nevyšel ten modeling. Byla super sexy, party bylo OK. Viděls play off? Zítřa budu in. Chtěl bych do workshopu. Čekám SMS, nevoprzuj!“

Zkrátka diskuze se změnila na textové zprávy (SMS) a to nejen u teenagerů. Nerad bych se dožil dalšího pokračování oblíbeného seriálu aneb F.L.Věk po dvěstě padesáti letech.

Václav

STMELÁČ U PROCHORA Č. 3

Drazí přátelé, dostalo se mi té důvěry oznámit Vám, že se letos opět koná STMELÁČ. Akce se bude konat opět u Prochora na chatě. Sejdeme se 25.6. (pátek) v 17 hod. V Jičíně před Penny marketem, tam nakoupíme, co je třeba a přemístíme se na chatu. Předpokládá se přenocování, tak se zaříďte ! **Dejte prosím vědět, zda se zúčastníte nebo ne (do 20.června).**

Těšme se na příjemné chvíle se zpěvem a tancem při ohýnku ! Ahoj Petr

STMELÁČ V TVORBĚ LISU

Přátelé, jistě si pamatujete na můj nesouhlasný názor s termínem stmeláč, který ve mně nepřestává evokovat ironické poznámky. **Předem se omlouvám všem poetům**, ale poté, co jsem sehnala riflové kalhoty s lacllem, mě nic jiného nenapadlo než:

Lácláče

Česká stovka stačila,
lacláče jsem koupila,
a když mám ty lacláče,
zúčastním se stmeláče.

JANOVA

P.S. Doufám, že mi zdraví dovolí, abych se mohla alespoň na chvíli zúčastnit.

NABÍDKA aneb Z DOŠLÝCH E-MAILŮ

Dobrý den,

jak jistě víte, pořádám pravidelné literární večery pod pražským občanským sdružením Neraweb. Naším divákům vždy rozdáváme takové sborníčky, napadlo mě ale, že vlastně spousta autorů si vydává sbírky vlastním nákladem a tudíž je vlastně v zásadě rozdávají druhým. Pokud by se ve Vašem klubu našli autoři-zájemci, mohli by mi své sbírky /libovolný počet poslat a my bychom je dávali spolu s našimi programky divákům. Koncem měsíce budeme hostovat třeba v Divadle za plotem, takže těch příležitostí se najde určitě víc. Prostě nepřipadalo mi to jako hloupá myšlenka, protože tak by se sbírky dostaly zase k jiným divákům/čtenářům. Samozřejmě tato nabídka platí pro všechny autory. Bohužel ale není organizačně možné, abychom autorům ty sbírky prodávali. Nabídka platí jen pro ty autory, kteří se rozhodnou a mohou určitý počet svých sbírek darovat. Samozřejmě, pokud se nám budou texty sbírky líbit, tak je možné, že by je naši recitátoři /se souhlasem daného autora/ přednesli na našich akcích.

Navíc od dubna budu připravovat na rádiu Akropolis (pražské rádio) pořad o literatuře a knihách jednou za čtrnáct dní, takže budu hledat i zajímavé hosty - vlastně všechny lidi, kteří se kolem knih pohybují - nakladatelé, autoři atd. I spolupráce v tomto směru je možná. S pozdravem Martina K. Bittnerová

NOVÉ POJIZERKY - A CO DÁL?

Na <http://trosky.cz/rajnet/web> se 29. dubna 2004 objevila zpráva (autor Talli) o zániku NOVÝCH POJIZEREK. Tak nám zabili Pojizerské listy (celý článek viz tam). Autorka zde líčí všechny peripetie poté, co Pojizerské listy přestaly vycházet, aby opět od února letošního roku pokračovaly, i když za nových podmínek. Jenže nová historie je velice krátká. Já sám lituji, že se tyto noviny přestaly distribuovat třeba i do Nové Paky, kde se dříve, sice jen v jedné prodejně, daly koupit.

Jak autorka píše, 28. dubna vyšlo třinácté číslo týdeníku, následovaly diskuze o tom, že se z týdeníku stane čtrnáctideník, aby nakonec vše dopadlo jinak. Příští číslo má vyjít 2. června už jako regionální měsíčník. Agónie novin, mimochodem nejstaršího nezávislého českého týdeníku pokračuje.

Přál bych novinám i Talli, aby to nebyl konec novin, který si, jak píše, získal svůj okruh pravidelných čtenářů.

Václav

BLUEWORLD - SOUTĚŽ O NEJLEPŠÍ SONET

Dobrý den,

po velkém úspěchu naší soutěže o nejlepší haiku jsme se rozhodli vyhlásit soutěž novou, a to soutěž o nejlepší sonet. K soutěži se bude stejně jako minule vázat hudebně-literární pořad. Podmínky soutěže a bližší informace najdete na našich webových stránkách www.blueworld.cz v sekci Fórum nebo Literární nástěnka. Budeme se těšit na Vaše příspěvky, s pozdravem

Veronika Vlachová

Informace k soutěži:

Předmětem soutěže je sonet, čili do soutěže budou přijaty jen příspěvky splňující základní formální znaky sonetu (viz níže). **Uzávěrka soutěže je 31.8.2004.** Autor může do soutěže přihlásit maximálně 3 své znělky a to pouze na tuto emailovou adresu: veronika@blueworld.cz. Příspěvky musí být odeslány v příloze v běžných textových formátech (txt, doc, rtf), žádné jiné formáty nebudou přijaty a otvírány. Soutěžní příspěvky lze zaslat též jako součást textu emailu. Ke každému soutěžnímu příspěvku je potřeba doplnit všechny následující informace (v případě jejich špatného či neúplného uvedení nebudou příspěvky do soutěže přijaty): 1. celé jméno a příjmení autora, 2. kontaktní emailová adresa, 3. kontaktní telefon, 4. kontaktní adresa (pro případ zaslání diplomu a ceny poštou, nebude-li se moci vítěz zúčastnit vyhlášení vítězů na slavnostním večeru osobně), 5. vyjádření souhlasu či nesouhlasu se zařazením soutěžních příspěvků do případného sborníku 6. vyjádření souhlasu se zveřejněním soutěžních příspěvků na našem literárním serveru www.blueworld.cz (bude se týkat 15 nejlepších sonetů).

Základní informace k sonetu:

Sonet (znělka) – jedná se o útvar složený z několika strof. Skládá se ze čtrnácti veršů, které jsou rozděleny do dvou čtyřveršových slok (kvartet) a do dvou trojveršových slok (tercet). V naší literatuře patří k nejpěstovanějším formám od dob obrození. Spád verše bývá jambický, ale v době obrození se užívalo i trocheje. Počet slabik se pohybuje kolem deseti a závisí na typu verše. Rýmy v kvartetech jsou obvykle dva, v obou čtyřveršových slokách se stejným rozložením (vzorec není pevný, obvykle ale odpovídá schématu abba), v tercetech se připouští různé variace rýmů, ale obě trojveršové sloky musí být spjaty nejméně jedním veršem. Charakteristická je i výstavba významová. Kvarteta tvoří obvykle jeden významový celek a terceta tvoří druhý, který končí pointou.

(převzato z výše uvedených stránek, kde můžete najít další informace)

JIČÍNSKÉ POETICKÉ JARO - OHLASY

Vzácná pani Janka Benešová,
drahí priatelia dievčenského aj chlapčenského
rodu....Všetci z Jičína, najmä však Vy poetky,
poeti, Bohumír, Monika, Pavel, Petr, pán Zeman,
samozrejme nemôžeme zabudnúť na pána doktora
Franca / dúfame, že mu je stále lepšie / a všetci
ďalší. Akosi sa stále navonok, ale aj vo vnútri
usmievam. Dôvod je naozaj veľmi jednoduchý.

Stretnutie, ktoré sa začalo v piatok 21.mája 2004
u Vás sa naozaj neskončilo naším odchodom, aj keď nás vyprovádzalo
krupobitie akoby prevzaté z Luciferovej svatby.

Ten potmehúdsky úsmev, trochu zrýchlený tep, defilé tvári a hlasov v duši.
.Hm, ide to ďalej. LIS to urobil náderne. LIS nás veľmi jemnúčko stláčal,
stískal, LISoval. Všetkých dohromady. Výsledok LISovania bol skvelý. Pustilo
to šŕavu. Malo to šŕavu. Na takéto chvíle sa nezabúda. Stretnutie trvá. Akurát
dotyk nahradili myšlienky.

A ešte čosi: videokazeta.Bude. Zdravíme Vás, ľúbime Vás, sme Vami
obdarovaní, sme poctení tým, že Vás poznáme.

Ďakujeme Vám.

Za všetkých z Mädokýša Martin Jano Cíger

POSTREHY Z JIČÍNA

(Jak viděla setkání v Jičíně Zuzka Vnučáková?
Píše o tom na stránkách <http://medokys.szm.sk>,
což je internetová prezentace martinského
klubu , kde si můžete přečíst celý její článek.
Vybírám zde jen krátkou úvodní část. Václav)

Že ako sme sa mali u našich bratov?No ako
sme sa mohli mať, keď sme zase raz boli
chápaní ako hviezdy... No vynikajúco predsa!!!

Pozvali nás do Jičína tuším dvoch, vybrali sme sa šiesti. Troma rôznymi
spôsobmi. Autobusom cez Prahu (Bibka a Zuzka), stopom cez Žilinu (Matej) a
autom cez všetky hypermarkety (Tánička, Marcelka a Janko).

Všetci sme sa však v piatok 21. mája krátko po šestnástej stretli (o všetkých
peripetiách pomlčím, radi však o nich záujemcom porozprávame...) v študovni
Městské knihovny v Jičíně. Občerstvenie (a vôbec nie také skromné, ako
sľubovali), exkurzia po knižnici (slepo sme závideli), vytešenie sa v detskom
oddelení (čertovsky krásne marionety čertov), náhle zistenie, že sme v meste
Rumcajsa (alebo Rumpľa).

Zuzka

NERAWEB ZVE

Vážení přátelé, spolupracovníci, dopisovatelé...

Sdružení Neraweb oslavilo již rok své existence a při té příležitosti se rozhodlo uspořádat za pomoci vstřícnosti a jiných podobných pozitivních záležitostí velkou akcičku v sobotu 26. června, kterou by ledaskdo nazval festivalem. Představí se tam osm hudebních těles, přičemž půlka bude folkových, půlka rockových, takže si snad přijdou na své všichni. Tuto akci vnímáme především jako setkání lidí, kteří s Nerawebem nějak spolupracují, nebo jej prostě a jednoduše čtou, takové setkání a završení letošní sezony, přičemž veřejnost a všichni ostatní jsou rovněž vítáni. Pozitivní je, že se koná na velmi pěkném místě tzv. Jazzové zahrady v Neratovicích (jestli jsou Neratovice ošklivé, tak vážně jako už z Neratovic odstěhovaná říkám, že Jazzovka je opravdu moc pěkná a příjemná), kde je k dispozici, jak možnost zakoupení rozličného občerstvení (včetně grilovaných klobásek a masa...), je tam spousta místa k sezení, podium a všechny potřebné atributy k podobné akci. A HLAVNĚ PRO PŘESPOLNÍ MOŽNOST ROZBÍT STAN ZDARMA. Za to celé nechceme vybírat vstupné, prostě chceme, aby s námi mohli oslavit konec sezony i ti, kteří mají třeba jen na cestu a pět piv:-). Samozřejmě po ukončení koncertů se můžeme a budeme bavit, jak nám bude hrdlo ráčit. Navíc je to jedinečná příležitost, jak se potkat vzájemně s lidmi, které známe jen z webových stránek... I ten, kdo nebude chtít poslouchat hudbu, najde klidný kout v zahradě, kde si bude moct povídat s přáteli...

Pro všechny zájemce bude v Neratovicích už v brzkých odpoledních hodinách zorganizován hromadný sraz, abyste nemuseli zbytečně bloudit, kdo bude chtít, může odejít se skupinou, aniž by musel složitě hledat cestu. Je možnost pro zájemce udělat už předsraz v Praze, tedy hromadný odjezd už rovnou z Prahy.

Program – ona hudební část je v příloženém souboru. Pokud byste tedy rádi přijeli, prosím potvrďte svou účast na osn@neraweb.cz co nejdřív, abychom vám mohli poslat veškeré informace včas a také nezapomeňte napsat, zda v areálu zahrady přenocujete (sociální zařízení budou samozřejmě otevřeny a k dispozici až do druhého dne) a zda stojíte o hromadný sraz a odchod do zahrady. Samozřejmě můžete sebou vzít jakékoliv rodinné příslušníky, přátele, atd... Děkuji. Za Neraweb se na vás těší Martina B. a Mírek Černý

LITERÁRNÍ REVUE 333

Jak asi víte, Česká televize vysílá měsíčník věnovaný literatuře a kultuře vůbec 333. Na závěr potom vyhláší soutěž, která se skládá z přesmyček českých spisovatelů (autorkou je Lenka Tršická). V minulém díle uvedením v premiéře v pátek 11.června 2004 jsem byl vylosován jako jeden z úspěšných luštitelů a mohu se těšit na knihu. Tak jsem se musel pochlubit, ... Václav

STALO SE NĚCO NEUVĚŘITELNÉHO

Dámy a pánové, stalo se něco neuvěřitelného: **Jičínské poetické jaro**. Uskutečnilo se 21.-23. května 2004 navzdory všemu. Veškerý chaos, který provází přípravu akce od minulého roku a který bych nejráději naházel do koše ještě dřív, než začal, se sice podepsal na klimatu v LIS a zdraví některých organizátorů, ale jako zázrakem neměl žádný negativní vliv na průběh setkání.

Prochor. Jeho plány vyšly. Navzdory všem (mně) euroskeptikům, kteří pochybovali a očekávali spíše mezinárodní ostudu. Vše, co zamýšlel, se s nepODstatnými odchylkami uskutečnilo. Ke spokojenosti účastníků. Takže klobouk dolů, děkuji, že jsem se mylil.

Místostarosta. Muž, který aniž by tušil, do čeho jde, si nechal dobrovolně připsat své jméno ke jménu JPJ. ODvAha některých volených zástupců je obdivuhodná. Na oficiálním zahájení přečetl pohádku z vlastního pera. Pokud jste ju neslyšeli, máte se na co těšit, objeví se nejspíš jako otvírák v almanachu. Ještě v pátek večer se objevil v knihovně, neformálně, v džínách a s kytarou. Přijel, zaparkoval motorové vozidlo v protisměru jednosměrné Denisovy ulice, zahrál. Odjel stejným způsobem, protisměrně, celou ulicí. Ještěže to neviděl Prochor, už bych si přečetl v Prochorovinách, co všechno si mohou dovolit členové ODS. Kontrolní otázka: Jaká je povinná výbava jízdního kola? Kdo potkal Prochora ne letenské křižovatce v nesprávném jízdním pruhu? Odpovědi zasílejte do redakce; výherce získává členskou legitimaci ODS a pokutu od městské policie.

Jana. Chudinka malá. Za poslední rok musila zestárnout nejmíň o deset let. To má z toho, že si s námi něco začíná. Hádám, že nebude trvat dlouho a budeme mět do knihovna vstup zakázán. Žantovský je na nejlepší cestě...

Monika. Odvážná holčička. Zúčastnila se JPJ navzdory tomu, že jí hrozilo ukřižování. V sobotu večer U Wolfa se nejprve věnovala svému telefonu. Se zápalom pro věc naposílala mnoho SMS. Myslím, že to bylo něco hodně důležitého, to se pozná. Když si zapalovala pátou cigaretu, zeptala se vedle ní sedícího uzeného gentlemana, zda mu to nevdá. Nejen odvážná, i ohleduplná.

Pavel H. S přehledem, humorem a sekanou se veškerým časem věnoval po celé tři dny JPJ, jeho účastníkům (i účastnicím). Cokoli kdykoli; nenápadně se stal pro JPJ tým, co by moc chybělo, kdyby nebylo. Málokdo si tu velkou roli nejspíš uvědomil. Díky, Pavle.

Jano. Neuveritelné. Výrazná postava. Bodrý strýc, který rozhýbal JPJ tak, aby z něj nebylo jen rozpacité žmolání kapesníčků. Nezapomeňte ho příště pozvat.

Václav. Zbabele prehnul raději do nemocnice na operaci. V naprostém zoufalství se člověk je schopen svěřit i do rukou lékařů.

Bagr. Blbec. Od začátku jen šíří pesimismus, ruku k dílu nepřiloží, a ještě má blbě kecý. Je čas s ním skoncovat!

Zaznamenal M. Žantovský

PROCHOROVINY

V červnových Prochorovinách si můžete přečíst článek Poezie v ulicích, kde autor Prochor hodnotí setkání autorů ze 13 literárních klubů v Jičíně. Celý článek si můžete přečíst na <http://start.jicin.cz/prochoroviny/index.php>. Prochor na závěr článku konstatuje, že ministr Dostál nepřijel. Jako prémie je v příloze tvorba několika zúčastněných autorů, převážně slovenských. Václav

ŠRÁMKOVA SOBOTKA

Na počátku prázdnin proběhne 48.ročník festivalu Šrámkova Sobotka. Přestože pořadatelé literární soutěže omezili věk soutěžících, věřím, že alespoň někteří z vás do Sobotky zavítají. Bližší informace o programu buď přímo ve Středisku amatérské kultury Impuls Hradec Králové nebo na internetových stránkách www.sobotka.cz (viz celý program) nebo www.splav.cz. Festival se koná ve dnech 2. až 10. července hlavním mottem ročníku je KDE DOMOV JEJICH? Vyhlášení výsledků literární soutěže proběhne již 2.července dopoledne (10 hodin) a následovat bude pořad z textů literární soutěže a rozborové semináře pro autory. Slavnostní zahájení Šrámkovy Sobotky proběhne v neděli 3.července ve 13:30 v sále spořitelny. Následovat bude řada zajímavých akcí a seminářů v průběhu celého týdne (např. Romská literatura, Rozhlasová hra , Polská literatura v Čechách po 2.světové válce atp.). Václav

V ROCE 2005 BUDE LISU PATNÁCT

V roce 2005 oslaví LIS 15. výročí založení a bylo by vhodné právě k tomuto výročí náš spolek nějak prezentovat. Popřemýšlejte o tom, co byste chtěli udělat? Byl by vhodný almanach? Ale má smysl, když do něj přispěje maximálně pět lidí?

Nebo nějaké větší autorské čtení s pozváním všech bývalých členů a jejich krátkému připomenutí?

Porozmýšlejte o tom a na podzimní schůzce snad bude dostatek příležitostí k probrání všech návrhů.

Václav

Poezie v ulicích v červnové Kobře ještě jednou. Na snímku při putování Jičínem v popředí Jana Benešová a Táňa Sivová. Pokud si chcete prohlédnout ostatní fotografie ze setkání, máte možnost na stránkách jičínské knihovny <http://knihovna.jicin.cz> .

PŘÁNÍ NA KONEC ...

Přeji Vám a všem čtenářům KOBRY příjemné prožití prázdnin, hodně letní pohody, sluníčka, odpočinkové četby a tvůrčích námětů do další tvorby.

Václav

KOBRA

Kulturní občasník regionálních autorů

Vydává Literární spolek při Městské knihovně v Jičíně jako interní tiskovinu.

Připravil : Václav Franc, K Hájků 1724, 509 01 Nová Paka

Ročník 5. Číslo 6. Červen 2004 .

(14. června 2004)

www.kobra.zde.cz